

hedspolitikken og militærpolitikken og udenrigspolitikken på deres vegne skulle administreres fra København.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om hun måske kunne bidrage til at bringe den her diskussion lidt videre ved at anerkende, at det jo godt i Grønland og på Færøerne med føje kan opfattes sådan, at der ikke er tale om en reel ligestilling mellem de tre nationer i rigsfællesskabet.

Det kunne måske lette diskussionen, hvis ministeren tilkendegav, at ministeren godt kan se, at der jo ikke i praktisk forstand er tale om en reel ligestilling, og at det burde der være. Og at der f.eks. burde være indsigt, når det gælder forsvarspolitiske forhold, således at regeringen i Nuuk og regeringen på Færøerne kunne få indsigt i de forhold, der vedrører Grønland og Færøerne på forsvarsområdet.

Så hvis ministeren kunne være bare en lille smule mere imødekommende, tror jeg, at mange misforståelser og unødvendige diskussioner, der ellers kunne opstå inden for rigsfællesskabet, kunne undgås.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror ikke, at jeg i min besvarelse kan komme det nærmere og uddybe det klarere, end jeg allerede har gjort i de to tidligere besvarelser. Jeg vil i den forbindelse naturligvis også henvise til den besvarelse af spørgsmål nr. S 621, 2. samling, som er stillet af hr. Tórbjörn Jacobsen, om, hvilken juridisk betydning statsministeren lægger i betegnelsen rigsfællesskab. Der er der en ret udførlig gennemgang af hele besvarelsen af det her spørgsmål, herunder også, hvilke opgaver man kan overlade til det færøske hjemmestyre. Og jeg ser ikke nogen grund til, at vi skal tage en stor diskussion om det i dag.

Kl. 13.10

Tórbjörn Jacobsen (TF):

Jeg fik ikke noget svar på det direkte spørgsmål, om justitsministeren ville anerkende, at bl.a. Færøerne kunne eller skulle opfattes som et folkeretligt subjekt i forhold til de vedtægter, som er gældende for De Forenede Nationer.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som jeg allerede har henvist til én gang i besvarelsen af et tidligere spørgsmål, nemlig S 621, der er stillet af samme spørger, hr. Tórbjörn Jacobsen, og som statsministeren, hr. Anders Fogh

Rasmussen, har besvaret med hjælp fra Justitsministeriet, fremgår det bl.a. af forskellige betænkninger, herunder betænkning nr. 837/1978 om hjemmestyre i Grønland, bind 2, hvor de her ting er oppe til debat, at det efter Justitsministeriets opfattelse heller ikke i dag vil være muligt inden for rammerne af det bestående rigsfællesskab f.eks. at lade en del af riget få status som suveræn stat.

Så det er en besvarelse, der allerede er givet, og det var derfor, jeg henviste til besvarelsen af spørgsmål nr. S 621. Men ellers vil jeg henholde mig til de svar, jeg har givet i dag i Folketingssalen.

Tórbjörn Jacobsen (TF):

Årsagen til, at spørgsmålet er blevet taget op igen, var, at man startede med i den første besvarelse at sige, at der var tale om tre ligestillede dele, og så kommer der så mange modsigelser i selve svaret, at man følte det nødvendigt at genoptage spørgsmålet.

Fra statsministeren kunne man ikke få at vide, hvornår det færøske folk havde valgt at lægge sig under grundloven. Nu kan vi heller ikke få et svar på, hvad denne her ligestilling betyder, og heller ikke på, hvilke folkeretlige rettigheder de her to nationer har, så det ser ikke ud til, at man kommer ret meget længere i denne omgang med det her. Man kan bare tørt konstatere, som George Orwell engang sagde, at det ser ud, som om der er nogle dele af riget, der er mere lige end andre.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved jeg jo ikke, om regeringen går ind for, at rigsfællesskabet skal bevares. Det lyder ikke på ministeren, som om det er tilfældet.

Medlemmer af den nuværende regering kritiserede jo den tidligere statsminister for at være for arrogant over for bl.a. Færøerne. Og den dér firkantede jura, ministeren excellerer i, er altså ikke nyttig for debatten. Det kunne man jo allerede høre på kommentarerne fra færøsk side. Den er altså ikke nyttig for debatten, vil jeg sige. Den er faktisk ret uproduktiv, hvis det er sådan, at man ønsker, at der skal være et rigsfællesskab. Men det kan jo godt være, ministeren ikke gør det. Det lyder, som om ministeren i hvert fald er temmelig ligeglad.

Det var derfor, jeg stillede det spørgsmål, om ministeren så ikke kunne sige, at vi da selvfølgelig vil diskutere en reel ligestilling. Det var bare det, jeg gerne ville høre. Nu er jeg altså bange